

Vindkraften blir vuxen

Som liten hotade jag ofta mina föräldrar med att flytta hemifrån. ”Vad synd att du ska flytta just idag när det är pannkakor till middag”, sade min mamma då. Vår bild av vem som segrade skiljer sig åt; hon som övertygade mig att inte rymma eller jag som fick pannkakor. När jag långt senare faktiskt flyttade var jag ändå tacksam för fortsatt markservice på mina villkor.

Vindkraften är gott och väl tonåring nu, och basunerar återkommande ut hur bra det går. Att följa balansgången är inte alltid lätt; å ena sidan är den nu kommersiellt gångbar, billigare än kärnkraften och allt. Å andra sidan behöver den bidrag ett antal år till. Påminner inte så lite om tonårssonen som kommer hem på söndagsmiddag med en säck smutsvätt.

När ämnet är tonåringar, är det lätt att halka in på landskapsskyddets nu avpolleterade ledare, Sveriges äldsta pubertala debattör. Ett så vildsint fäktande kan inte ens Don Quijotes vndkraftverk mäta sig med. Jag lyckönskar den bransch som får en motståndare som detta – med såna fiender behöver man inga vänner. För vindkraften är 2012 sanningens ögonblick, med ett motstånd som växt upp, klippt sig och skaffat sig ett jobb.

Tonåring på väg ut i vuxenvärlden kräver en lagom dos revolt. Allt ska vara annorlunda, fast den som iakttar på lite avstånd nog tycker det är förvillande likt vad som gjordes en generation tidigare. Nu byts befintliga snurror ut mot nya, större, effektivare i alltifrån Göteborg längst i väst till Gotland längst i öst.

2012 blir året då vi äntligen begraver curlingförälder-begreppet. Vad är det egentligen för fel på att beskydda sina ungar? Det nya är curlingbarnen. De gamla stofilfossilerna vill inte släppa taget, och det är de nya fräscha som tvingas ta hand om markservicen. Hit är vindkraften på väg, knappt hinner den bli vuxen förrän gamla tiders energislag kommer att vilja ha stöd och hjälp. Då måste vindkraften säga nej. Alla energislag måste kunna stå på egna ben, även de gamla och trötta.

Mattias Goldmann